

[N. Chr. Christensen.]

raade vil blive truffet en Ordning, men denne Ordning vil ikke faa Forbindelse med den Sag, som er til Forhandling her i Dag.

Med disse Bemærkninger skal jeg give Udtryk for Venstres Tilslutning til det nu forelagte Forslag, hvorefter der kan anvendes 8 130 000 Kr. til Kød og Fisk, 4 670 000 Kr. til Sødsmælk og 4 200 000 Kr. til Uddeling af Smørrabatkort, i alt 17 Mill. Kr. I øvrigt skal jeg anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Christmas Møller: Efter at det høje Folketing nu har faaet Forslaget forelagt af Ministeren, har læst det — gaar jeg ud fra — og to Gange af Ordførerne faaet at vide, hvad det indeholder, skal jeg forskaane Tinget for en Gentagelse af dette og kun sige, at vi kan tiltræde Lovforslaget i den Skikkelse, hvori den højtærede Minister har fremsat det, og være med til at gennemføre det uforandret uden Udvalgsbehandling.

Jeg maa maaske blot have Lov at tilføje — da det aabenbart er blevet Skik, at man skal sige, hvilken Stilling man har til Tøjrabatordningen, og det aabenbart skal spille en betydelig Rolle under Behandlingen af denne Sag —, at mit Partis Rigsdagsgruppe har behandlet det af Handelsministeren i Finansudvalget forelagte Forslag, og vi mener ikke, det var tilfredsstillende, og vil lade det faa den Skikkelse, som det ærede Medlem Hr. Fibiger gav det i sin Tid.

Petra Petersen: I Trontalen af 9. Maj blev der givet Tilsagn om Reallønnens Genoprettelse. I Dag, 7. Maaneder senere, venter den danske Arbejder stadig paa at faa Løftet indfriet.

Der kan vel ikke i dette Ting være Medlemmer, der ikke er vidende om, at Arbejderhusmødrene i dette Land under den tyske Besættelse har kæmpet en fortvivlet Kamp for at skaffe Mand og Børn en nogenlunde tilstrækkelig Kost ud af en Løn, der ikke staar i rimeligt Forhold til Leveomkostningerne. Og der findes en Kreds af Medborgere i dette Land, som er endnu daarligere stillede. Jeg tænker først og fremmest paa de gamle og paa Invaliderne, paa alle dem, der maa søge Socialkontorerne, ikke mindst de enlige Kvinder, de forladte Hustruer, Kvinder, som er slaæet ud af deres Erhverv, og som endnu ikke er gamle nok til at faa Aldersrente, samt Kvinder med Børn. Alle disse Mennesker lever en Sultetilværelse. For deres Skyld maa vi anbefale Forlængelse af den nuværende Rabatordning, idet den Hjælp,

der ydes dem, er saa lille, at selv den ringeste Form for Supplementshjælp har Værdi.

Man kan ikke ofte nok fra denne Talerstol raabe ud over det ganske Land, at vore gamle, vore syge og vore fattigste sulter. En dybtgaaende Revision af Socialloven er det, vi trænger til, og ikke Lapperier, saafremt vi ikke ønsker, at nogen skal sulte. Rabatordningen er Lapperier paa en daarlig Sociallov, men som Forholdene nu engang ligger, har vi tilsluttet os det af Regeringen stillede Forslag.

Dog vil jeg gerne henstille til den højtærede Socialminister, at han drager Omsorg for, at Rabatkortene bliver mere jævnt og retfærdigt fordelt hele Aaret rundt, at det ikke bliver saaledes, som Tilfældet er nu, at de sociale Udvalg i visse Perioder tilbageholder Rabatkortene, saa de hober sig op, da man i Realiteten derved unddrager en Del af de paagældende den Hjælp, de ifølge Loven har Krav paa.

Paa min Gruppens Vegne vil jeg anbefale det foreliggende Lovforslag.

Aage Fogh: Jeg skal i Korthed anbefale det foreliggende Lovforslag — der er jo gjort grundig Rede for, hvad det drejer sig om —, men jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning om, at vi nu her staar over for at skulle bevilge et Tilskud til Forbrugerne paa 50 Mill. Kr. for de tre vigtige Hovedvarer, Smør, Flæsk og Kød, og tidligere har den høje Rigsdag over for Producenterne garanteret et Tilskud paa 40 Mill. Kr. De to Ting har vel ikke direkte noget med hinanden at gøre, men hvis man spekulerer lidt over Økonomi og den Slags, saa kan det godt give Anledning til nogen Eftertanke. Men vi erkender, at som Forholdene ligger for den økonomisk svagest funderede Del af Befolkningen, er det ikke alene rimeligt, men nødvendigt, at der ydes det Tilskud, der her er Tale om, og saa er det vel rigtigt at anvende Rabatkortene.

Størmose: Jeg skal ganske kort paa min Gruppens Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Vi bemærker med meget stor Tilfredshed, at det siges i Kommentarerne til Lovforslaget, at Arbejds- og Socialministeriet vil bestræbe sig for at rationalisere Rabatlovgivningen. Det er efterhaanden blevet en meget omfattende Lovgivning, og den trænger baade til at blive rationaliseret inden for det Omraade, den har nu, og ogsaa til at blive tilpasset inden for en gennemgribende Reform af vor Sociallovgivning.

Der er en Enkelthed, som jeg gerne vil